

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 15, параграф 1, буква в) от Конвенцията от Лугано II ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че „извършването“ на търговски или професионални дейности в държава, обвързана по конвенцията, където потребителят има местоживеее, предполага извършване на трансгранична дейност от съдоговорителя на потребителя от момента на изготвяне и сключване на договора, или тази разпоредба се прилага и за определяне на компетентния да разгледа иск съд, когато към момента на сключване на договора страните по договора са установили своето местоживеее по смисъла на членове 59 и 60 от Конвенцията от Лугано II в същата държава, обвързана по конвенцията, и връзката на правните отношения с чужбина е възникнала впоследствие, тъй като по-късно потребителят се е преместил в друга държава, обвързана по конвенцията?
- 2) Ако към момента на сключване на договора не е необходима трансгранична дейност:

Изключва ли член 15, параграф 1, буква в) във връзка с член 16, параграф 2 от Конвенцията от Лугано II по общ начин определянето на компетентния съд съгласно член 5, точка 1 от Конвенцията от Лугано II, когато между сключването на договора и предявяването на иска потребителят се премести в друга, обвързана по конвенцията, държава, или освен това е необходимо съдоговорителят на потребителя да извършва търговски или професионални дейности и в новата държава на пребиваване или да насочва дейностите към тази държава, и договорът да попада в обхвата на тези дейности?

⁽¹⁾ Конвенция относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (ОВ L 339, 2007 г., стр. 3).

Преюдициално запитване от Landgericht Mainz (Германия), постъпило на 16 юли 2020 г. — КХ/РУ GmbH

(Дело C-317/20)

(2020/C 348/07)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landgericht Mainz

Страни в главното производство

Ищец: КХ

Ответник: РУ GmbH

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 18, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че наред с правилото за международна компетентност тази разпоредба съдържа и правило за териториална компетентност на националните съдилища по дела, свързани с договори за пътуване, като сезираният съд е длъжен да вземе предвид това правило в случаите, когато както потребителят в качеството си на пътник, така и насрещната страна по договора, туроператорът, са установени в една и съща държава членка, но крайната дестинация на пътуването не е в тази държава членка, а в чужбина (т.нар. „привидни вътрешни положения“), поради което, в допълнение към националните правила за компетентност, потребителят може да предявява срещу туроператора претенции на договорно основание пред съда по местоживееето си?

⁽¹⁾ ОВ L 351, 2012 г., стр. 1.